

GALLERI JONAS PETERSON

DET BÄSTA JOB

Matt och Tamsin, december 2008

BET I VÄRLDEN

Han föddes i Sverige, trillade in i reklambranschen, gjorde karriär, flyttade till Australien och fortsatte klättra uppåt. För ett år sedan bestämde han sig för att sluta skriva reklam och försörjer sig nu som fotograf. Jonas Petersons liv låter bekymmersfritt, men stenhårt arbete ligger bakom varje framgång.

TEXT **AMY LAGERMAN** FOTO **JONAS PETERSON**

De som gillar att få en inblick i okända människors liv på nätet gillar bloggar. Gillar man bloggar har man sannolikt hört talas om *Silverfisken*, alias Jonas Peterson. I dagboksform skriver han om sitt liv i Australien, och den trogne läsaren har följt honom från livet som singel till den nuvarande rollen som familjefader.

Jonas har både tagit emot och delat ut flera utmärkelser inom reklamvärlden. När kompisarna frågade vad han egentligen gjorde på dagarna fann hann ett visst nöje i att svara »surfar på nätet och går på museum«. Alltid retade det någon.

För ett år sedan klev han av reklamtaget. Det hårda klimatet i en bransch där vem som helst när som helst riskerar att få sparken genererade stress. Hetsen att alltid skapa uppmärksamhet kändes inte längre rätt. Vilket fotografi gjorde. Mamma konstnären och pappa journalisten hade aldrig tvingat på sonen sina respektive yrkesval, ändå hade han före medelåldern halkat in på både bild och text.

Från reklam till bröllop

När vi möts är Jonas på ett par veckors besök i Sverige. Han har hunnit med ett fotojobb och att fira midsommar med nubbe och sill i skärgården. Nu tillbringar han, flickvännen Jacqui och deras två söner några sista dagar hos Jonas mamma. Sen är det dags att flyga hem till Brisbane. Med svenska mått är det riktigt varmt i trädgården på Lågarö i Roslagen. Solen lyser från en klarblå himmel och vinden är knappt kännbar. Jonas sitter välklädd och oberörd av hettan utanför det lilla röda huset med vita knutar. Flickvännen Jacqui jagar tvååriga Noel som gärna vill bli intervjuad tillsammans med pappa.

Att Jonas började jobba som just bröllofsfotograf bottnar i gammal hederlig tävlingsinstinkt. Från när han fortfarande jobbade som copywriter för några år sedan och inte hade några som helst planer på att byta jobbinriktning. Han tittade på kompisars bröllopbilder och tänkte att »det där kan jag göra bättre«. Första gången han fotade ett bröllop gick han bredvid den inhyrda fotografen. Brudparet föredrog Jonas bilder. Andra gången fotade han ett par vänner till självkostnadspris och var noga med att understryka att han nästan helt saknade erfarenhet. Men också det gick bra. Några av bilderna visade han på sin blogg och fick generös respons från läsarna. Några år senare startade han fotografiverksamheten parallellt med reklamjobbet och våren 2009 sade han upp sig från reklambyrån CumminsNitros för att kunna fokusera helhjärtat på fotograferingen.

– Traditionellt bröllofsfoto är klichéartat och skildrar inte bröllopet som det är, konstaterar Jonas och betraktar Jacqui som fångat in och bär bort en argt sprattlande Noel. Bröllofsfoto är bespottat. Och fejkat. Det är inte alls ovanligt att fotografen säger åt brudparet att låtsas dansa brudvalsens, att låtsas skära upp bröllopstårtan bara för att hinna med att fota alla måste-moment innan den överenskomna tiden tar slut. Verkligheten kopplas bort och bilderna blir därefter.

Själv älskar Jonas det dokumentära fotografiet och ser gärna på Anders Petersens arbete. I mesta möjliga mån jobbar han själv utan att regissera omgivningen.

– Jag plåtar bara hela-dagen-bröllop. Från det att brudparet börjar göra sig

»» Ett bröllop är en pågående match för fotografen, det finns hela tiden motiv som förtjänar att fotas. Man får aldrig glömma ögonblicken emellan. ««

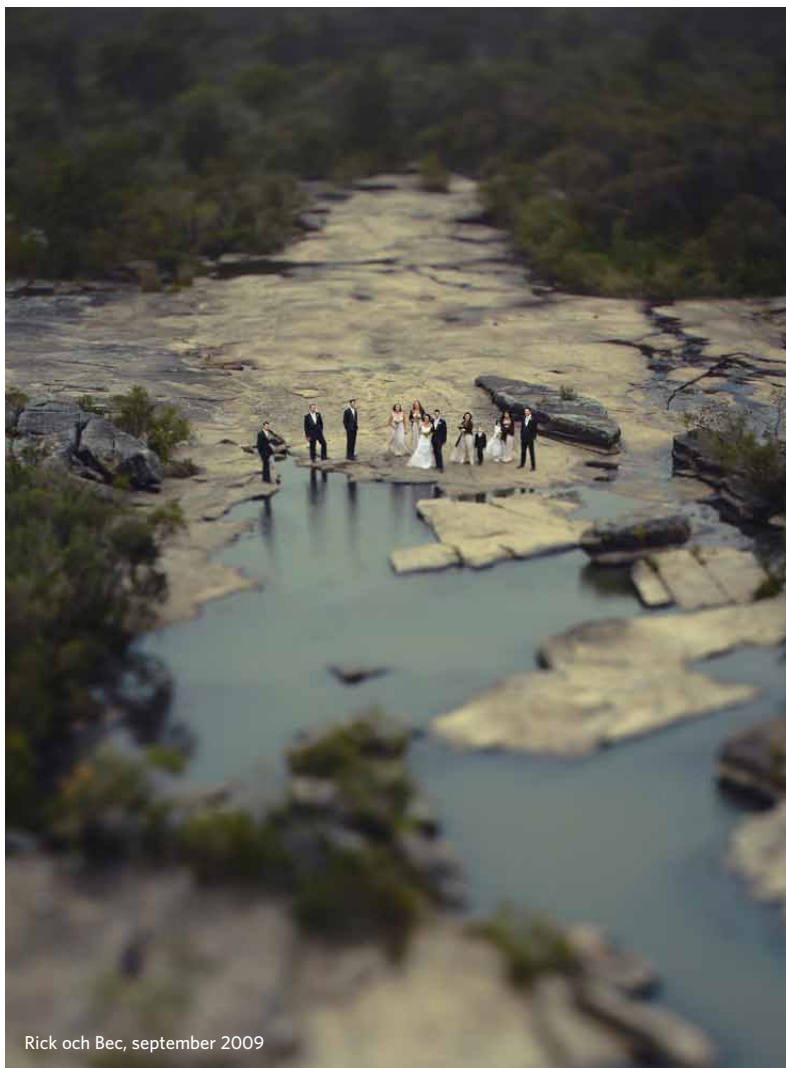
i ordning på morgonen ända fram till festen på natten. Det finns »must have shots« som man bara måste ta och det är främst ett riktigt bra porträtt av brudparet och kyssbilder. Ett bröllop är en pågående match för fotografen, det finns hela tiden motiv som förtjänar att fotas. Man får aldrig glömma ögonblicken emellan.

En bröllopsdag är en av de mest välplanerade dagarna i hela livet, men Jonas försöker ändå att hitta det genuina. Förutom de uppenbara motiven uppmärksammar Jonas gärna de udda detaljerna. Barnens plaskdammar i trädgården. De saftigt gröna päronen i fruktfatet. Post-it-lappen på garderobsdörren som någon ritat ett hjärta på.

– Som bröllofsfotograf måste du alltid veta vad du vill ha, och hur du ska få det och hur du ska använda det. Ett problem med bröllofsfotografier är att bilderna ursprungligen är tänkta att sättas upp på väggen. En del motiv är helt ointressanta ur det perspektivet, men att ta bort dem är som att ta bort prepositionerna ur en mening. Men redan från början har jag sålt nästan uteslutande paket med album, och där är bilder ur vardagen outhärliga.

Förutom att Jonas i egenskap av bröllofsfotograf inte tummar på ärligheten går han också egna vägar när det kommer till bildfilerna.

– I den gamla skolan säljer fotografen inte bildfilen. Det gör jag. Jag tar bra betalt och skickar sedan en dvd-skiva med 300-400 högupplösta bilder. Vill brudparen ha råd tipsar jag gärna om vart de kan printa ut bilderna. För mig känns det här ärligare och rakare än att de ska behöva komma tillbaka till mig och köpa fler papperskopior.

Rick och Bec, september 2009

Stannar aldrig upp

Med massiv erfarenhet från reklam är det självklart att Jonas inte har några större problem att skapa uppmärksamhet kring sin verksamhet. Den egna webbsidan beskriver han som en blogg som är en webbsida.

– Man måste helt enkelt veta hur spelet går till. Jag vet till exempel att en blogg är enkel att både läsa och återkomma till och att den rankas högt i google. Dessutom

lägger jag upp mina jobb på facebook och flickr, länkar dem till min webbsida och kommenterar andra fotografers bilder – jag nätverkar dagligen nästan utan att tänka på det. Och läsarna på min vanliga blogg har också hjälpt till. Direkt hade jag en publik som länkade till mina bilder från hela världen.

Att han aldrig nöjer sig är en stark drivkraft och en del av förklaringen till framgångarna. För en fotograf kan vara skicklig och ändå aldrig ta sig in på arbetsmarknaden.

– Det finns alltid något i jobben jag kunde ha gjort annorlunda, men eftersom jag är en optimist grämer jag mig inte. Fel stoppar mig inte. Då vill jag hellre direkt gå in i nästa projekt och visa att jag kan bättre.

Fotar och designar

Jonas slog igenom som internationell bröllofsfotograf på mindre än ett år och tycker att det fortfarande känns egenomligt att kalla sig för fotograf. Vilket

Matt och Tamsin, december 2008

Paul och Cassie, juli 2009.

Paul och Cassie, juli 2009

inte kollegorna i branschen verkar tycka.

– Förutom att nätverka på webben försöker jag också nätverka lokalt i Brisbane. Alltså skickade jag in några bidrag till en bröllopsfototävling arrangerad av APPA (Australian Institute for Professional Photographers, reds. anm.) i våras – och fick en utmärkelse. När jag och Jacqui kom dit var alla välkomnande och glada. Nu hör fotografer av sig till mig och frågar om de får följa med mig ut på jobb. Fotografer vars arbete jag gärna tittar på omnämmer mig i sina texter. Men hela grejen är bisarr. Verksamheten är jag och min kamera och Jacqui som är koordinator. Vårt kontor är skrivbordet i vårt sovrum.

Inte minst ensamheten är en rejäl skillnad från reklamvärlden som är ett myller av människor. Nu kommer Jonas bara i kontakt med kollegorna – andra fotografer – när han är ute och fotar brudpar.

– Men jag saknar inte att sitta på en byrå där man sliter med frustrationen att inte få uttrycka sig som man vill. Eller jo. Gruppsituationen med andra kreatörer kan jag sakna, men jag trivs med att styra mitt arbete som jag vill.

Skapandelusten får inte enbart utlopp i fotograferingen. Jonas gör också alla albumen själv.

– Jag fördesignar albumet, väljer bilder, låter paret komma med åsikter och ändrar därefter om det är nödvändigt. Men oftast blir mitt förslag godkänt, brudparet anlitar ju mig för att de vill ha min stil.

Ett album tar i regel en dag att sätta ihop, och Jonas bearbetar bilderna så lite som möjligt. Han har olika actions i Photoshop som han antingen köpt eller tillverkat själv. Det är inte ovanligt att han får höra att »det är tydligt att du jobbat med reklam« – fast han bara skrev och aldrig fotograferade.

Cirkeln sluts

Statusen på bröllopsfoto ligger betydligt mycket högre i Australien än i Sverige, vilket inte minst märks på prislappen. Ändå jobbar den genomsnittliga bröllopsfotografen långt ifrån hela bröllopet utan brukar pysa i väg efter sju timmar.

» Under tiden du letar efter den rätta fotografen kommer du oundvikligen att stöta på löften om att »vi fångar de äkta ögonblicken« och andra tomma fraser. Märkligt nog ingår bara åtta timmars fotograferande i priserna. Är inte det generöst?

Tja, jag kan berätta en sak. Jag har inte fotat ett enda bröllop som varit kortare än tolv timmar. Och de flesta av de äkta ögonblicken inträffar när du minst anar det och definitivt utanför de åtta timmarna i mitten. De flesta bröllopen håller på under minst fjorton timmar, inte åtta. «

www.jonaspeterson.com

Andy och Cecilia, Svärdsjö, juli 2009

Jonas prislista landar någonstans runt 30 000 kronor för en dag, men då jobbar han hela tiden så länge bröllopet håller på. Minus en kort, kort matrast. Brudparen vill ha hans bilder och Jonas har redan över fyrtio inbokade bröllop i Australien och Sverige, men också på Bali, i Spanien och USA nästa år.

I somras fotade Jonas ett brudpar i Sverige för första gången. Planen är nämligen att åka över med familjen till Sverige under sommarmånaderna för att ge barnen chansen att lära känna Sverige och pappas familj. Det är ett långt steg för en man som bara för ett år sedan var en av Australiens mest välbetalda kreatörer, men alldeles avgjort ett steg i rätt riktning.

– Jag gick ner i lön med flera hundra procent när jag slutade skriva reklam. Men pengar är inte det viktigaste och kan heller inte vara den enda drivkraften. I dag drar jag redan in mer pengar än vad jag gjorde under mitt sista år som copywriter, så oron jag kände i början visade sig vara obefogad. ■

FOTO: AMY LAGERMAN

JONAS PETERSON

Bor Brisbane, Australien.

Webbsida

www.jonaspeterson.com
www.metrobloggen.se/ettlivixil

Utrustning

Canon Eos 5D Mark II,
Canon Eos 5D och
diverse L-objektiv, bland annat
ett tilt-and-shift-objektiv. Favorit-
objektivet är EF 35/1,4 L USM.